

Ons Eigen Kring sprankelend op zoek naar het verdwenen lijk

Voorstelling: 'Het lijk is zoek', komische thriller van Charles Raymond Dyer. Door: toneelvereniging Ons Eigen Kring (OEK). Spel: Lida Sneekes, Janny van Wel, Hans Pierweijer, Paul Dekker, Eric van der Ploeg, Gery de Boer, Ad Schaatsenberg, Ria Baken, Sjoerd van Zanten. Souffleuse: Truus de Vries. Grime en kapwerk: Metamorfose en Sjam-poe. Decor: John de Nijs, Pieter-Jan Zijlstra. Techniek: Raymond Bos. Regie: Joke Westra. Gezien: zaterdag in 'Het Wapen van Zijpe'. Nog te zien: 19 en 20 maart.

Onweer en bliksem, een opgebaarde overledene, die blijkt te bestaan uit een zak zand en een paar armen van een etalagepop, een stiefdochter als erfgename, een secretaresse met

iets op de kerfstok en haar zelf-verzekerde verloofde, tevens chauffeur en het overig personeel, dat zich schichtig beweegt in een sinistere atmosfeer van een oud landhuis met het onmisbare schuivende paneel. Ingrediënten te over voor een spannende avond en voor toneelvereniging OEK ruim voldoende gegevens om haar publiek een heerlijk ontspannen toneelavond te bezorgen met een fijne voorstelling.

Van de Pettemer regisseuse Joke Westra is al lang bekend, dat zij naast een creatief brein, een scherp oog voor detail heeft. Eens te meer vormt deze

voorstelling door de Schagerbrugger toneelvereniging hiervan het bewijs. Dyers verhaal voor deze komische thriller is zeer complex. Twee stiefdochters zijn erfgenamen als de oude heer blijkt te zijn overleden. Een van beiden blijkt echter vooralsnog niet op te sporen. Onder het huis bevindt zich volgens overlevering een bron, waarin alles (en iedereen) lijkt op te lossen. De notaris en zijn medefirmant maken vervolgens hun entree om in de erf-niskwestie het testament voor te lezen. Maar dan barst ook het spektakel los. Een van de beide notarissen heeft detective-ta-

lenten. Met hulp van zijn associé is hij van plan de raadsels van het huis te ontrafelen. Het spel ontwikkelt zich hierbij in juist tempo.

Een prestatie op zich vormen de vele persoonlijke snelle acties, waarbij het niet zo ruim bemeten speelveld afgebakend door een uiterst fraai decor, optimaal wordt benut. Hoogtepunten, van hilarisch tot uiterst spannend rijgen zich aan. De rolbezetting van OEK straalt hierbij aanstekelijk spelplezier uit.

Ondanks dat onderlinge verschillen iets meer geaccentueerd mogen, vormen de stief-

dochters Faith en Hope voor Lida Sneekes geen enkel probleem. Janny van Wel en Ria Baken blijken in hun rollen als huishoudelijk personeel ieder op eigen wijze, al even helder gestalte te geven aan hun rolfiguren. Gery de Boer als secretaresse van de oude heer en Paul Dekker hebben de juiste uitstraling om hun rollen net dat onontbeerlijke tikje mysteriek mee te geven. Ook bij Sjoerd van Zanten in zijn (dubbel)rol als zeer bijziende huisarts en Hans Pierweijer als begrafenisondernemer, die sinds de dood van zijn schoonmoeder niet zo heeft gelachen, is de rol-

uitbeelding compleet.

Maar Ad Schaatsenberg en Eric van der Ploeg verdienen in deze voorstelling echter de grootste pluim. Als een hechte twee-eenheid vormen zij een prachtig koppel om te zien in hun serieus gedrag. Heerlijk buitendend over het toneel creëren zij fraaie chaotische momenten, die echter steeds gecontroleerd blijven. Vooral door het goed uitbuiten van zijn lengte weet Van der Ploeg zijn spel iets extra's te geven in deze vrolijke voorstelling, die voor jong tot oud zeer de moeite waard is.

JAN SAMPTIM